

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519203973
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1519203973.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, E., zastúpená advokátkou Mgr. Alicou Mendlovou, AK so sídlom Riečna 2, Bratislava, IČO: 42 137 624 a Mgr. Martinom Berecom, advokátom, so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO: 42 142 440 a otec - F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX G. XX, E., t.č.: H. X, E., zastúpený Mgr. Alexandrou Kokavcovou, advokátkou so sídlom Gagarinova 10/A, Bratislava, v konaní o návrhu otca a návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky a odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 20P/149/2019-304 zo dňa 15.07.2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku I. a II. **p o t v r d z u j e** a vo výroku III. sa **m e n í** tak, že Týmto sa ruší uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/244/2020-16 zo dňa 15.10.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/309/2020-47 zo dňa 01.12.2020 a uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/148/2019-19 zo dňa 03.09.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/150/2019-37 a 20CoPno/7/2019-37 zo dňa 28.11.2019 s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 20P/149/2019-304 zo dňa 15.07.2021 vo výroku I. zveril maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorých oprávnil počas svojho výkonu tejto starostlivosti zastupovať maloleté dieťa a spravovať jej majetok, a to s účinnosťou od 27.08.2019. II. Určil, že striedavá osobná starostlivosť sa bude realizovať tak, že matka aj otec sú povinní zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú A. striedavo v jednotýždňových intervaloch opakovane, pričom v prvú nepárnu sobotu od právoplatnosti rozsudku preberá maloletú A. do osobnej starostlivosti matka. Matke uložil povinnosť zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú A. so začiatkom v nepárnu sobotu od 08:00 hod. s tým, že v tom čase začne styk dieťaťa s matkou a končí s otcom. Otcovi uložil povinnosť zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú so začiatkom v párnú sobotu od 08.00 hod. s tým, že v tom čase začne styk dieťaťa s otcom a končí s matkou. Miestom odovzdania a prevzatia maloletej A. určil počas školských dní školské zariadenie, ktoré maloletá navštevuje. V prípade choroby alebo ak sa maloletá nebude nachádzať v školskom zariadení, je miestom odovzdania a prevzatia bydlisko odovzdávajúceho rodiča. Každému z rodičov uložil povinnosť odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti druhého rodiča s jej osobnými vecami a riadne ju pripraviť. Rodičom zároveň uložil povinnosť vzájomne spolupracovať pri starostlivosti o maloletú, vzájomne sa písomne informovať o jej zdravotnom stave, o termínoch lekárskeho vyšetrení najneskôr dva dni pred realizáciou

termínu vyšetrenia, o školských výsledkoch a krúžkoch dieťaťa, poskytovať si všetky úradné doklady týkajúce sa maloletej počas osobnej starostlivosti, a to tomu rodičovi, ktorý má určený styk s dieťaťom. Výživné počas výkonu striedavej starostlivosti o maloletú neurčil. Rozhodol, že matka maloletej je oprávnená poberať rodinné prídavky na maloletú aj počas realizácie striedavej osobnej starostlivosti a otec je oprávnený poberať daňový bonus na maloletú aj počas realizácie striedavej osobnej starostlivosti III. Týmto rozsudkom zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/244/2020-16 zo dňa 15.10.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/309/2020-47 zo dňa 01.12.2020 a to s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. IV. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 ods. 1, 2 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 24 ods. 2, 4, 5, § 26, § 36 ods. 1 veta prvá a druhá, § 62 ods. 1, 2, 4 prvá veta, 5, 6, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, čl. 3 ods. 1 a čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa prijatého v New Yorku 20. novembra 1989, vyhlásený pod č. 104/1991 Zb. a čl. 32 ods. 1 a 4 Listiny základných práv a slobôd. Poukázal na inštitút striedavej osobnej starostlivosti, t.j. dieťa je v osobnej starostlivosti každého z rodičov po určité presne určenú dobu, ktorá skutočnosť mu zabezpečuje primeraný kontakt s obidvoma rodičmi, redukuje porozchodovú traumatizáciu detí, prispieva k citovej vyrovnanosti a zdravému psychickému vývoju detí. Uviedol, že v Českej republike sa zaujal názor, že zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov nesmie byť ústupkom ich vzájomnej rivalite, ale vyjadrením kvalitného a pozitívneho vzťahu rodičov k dieťaťu, čo predpokladá toleranciu, vyspelosť a dobrú vôľu všetkých zúčastnených. Rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa by malo vychádzať z ich spoločnej vôle a dohody, schopnosti spolu komunikovať a spolupracovať a nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov (rozhodnutie Ústavného súdu ČR z 27. januára 2005, sp. zn. I. ÚS 48/04). Dal do pozornosti ust. § 24 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov za splnenia predpokladov: 1. ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a majú obidvaja rodičia záujem o osobnú starostlivosť o dieťa, 2. ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Berúc do úvahy návrhy rodičov (otec žiadal zveriť dieťa do jeho starostlivosti, matka navrhovala striedavú osobnú starostlivosť odkazujúc na skupinu, v ktorej sa má otec zdržiavať a následne žiadala zveriť dieťa len jej do starostlivosti, odvolávajúc sa na majetkové pomery otca žiadajúc mu určiť výživné na maloletú vo výške 350 eur mesačne) poukázal na povinnosť súdu vyhodnocovať každý prípad individuálne, posudzovať všetky reálne preukázané skutočnosti a tvrdenia rodičov v konaní, osobitne prihliadal na vyjadrenia rodičov a závery znaleckého dokazovania, vyjadrenia znalca. Na základe vyhodnotenia všetkých dôkazov individuálne a porovnania vyjadrení rodičov vo vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že v tomto konkrétnom prípade a aj vzhľadom na spôsob života rodičov dieťaťa, ktorý vyplynul z dokazovania, je nutné skúmať aj otázku možného zverenia do striedavej osobnej starostlivosti s prihliadnutím na záujem dieťaťa. Zdôraznil, že úlohou súdu bolo zaoberať sa tým, či sú splnené kumulatívne (súčasne) všetky predpoklady na rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti: jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa (pritom predpokladom nie je záujem obidvoch rodičov o striedavú osobnú starostlivosť, ale záujem o osobnú starostlivosť, t.j. že obidvaja rodičia chcú mať dieťa u seba), súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti.

3. Pri rozhodovaní prihliadal na súhlas matky (v priebehu konania) so striedavou osobnou starostlivosťou, pričom obaja rodičia akceptujú nariadené neodkladné opatrenie s určitým rozsahom striedavej osobnej starostlivosti, toto viac ako rok realizujú. Pri skúmaní či bude striedavá osobná starostlivosť i naďalej v záujme dieťaťa prihliadol na vykonané dokazovanie podrobným výsluchom rodičov, zaoberal sa ich vyjadreniami a vzájomne ich posudzoval, hodnotil. Vzal do úvahy vyjadrenia rodičov, správy a vyjadrenia kolízneho opatrovníka a znalca a dospel k záveru, že samotná striedavá osobná starostlivosť je v prospech dieťaťa. Prihliadal na to, že dieťa má u oboch rodičov svoju izbu a prispôsobené vhodné podmienky na bývanie, aj keď vlastné bývanie nemajú. Obaja rodičia majú domácnosti prispôsobené potrebám dieťaťa, vedené v čistote a poriadku, pričom aj z vyjadrenia znalca je zrejmé, že dieťa má vytvorenú silnú citovú väzbu k obojmu rodičom. Nezohľadnil nesúhlas otca so striedavou osobnou starostlivosťou, keď dôvodil tým, že rodičia spolu málo komunikujú, resp. komunikácia končí hádkou, dohodnúť sa vedú len na styku s maloletou, matka sa nevie postarať o maloletú a zanedbávala jej zdravie a hygienu. Vychádzal z úvahy, že aj keď striedavá osobná

starostlivosť predpokladá zo strany rodičov toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať, súd nesmie na spôsob tejto výchovy rezignovať, keď jeden z rodičov s týmto spôsobom výchovy pro forma nesúhlasí. Nesúhlas otca vyhodnotil ako obštrukčný, ničím objektívne neodôvodnený, vo vzťahu k výchove dieťaťa bez relevancie. Ďalej ho vyhodnotil ako nepreskúmateľný dôvod, teda nemajúci negatívny vplyv na záujem dieťaťa, majúci za to, že na tomto nesúhlase otca nemohol založiť rozhodnutie o nezverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti (nález Ústavného súdu ČR z 23. februára 2010, sp. zn. III. ÚS 1206/09). Tvrdenia otca o tom, že maloletá začala prespávať počas starostlivosti u matky u cudzích osôb, čo mu potvrdili známy aj dieťa, a o zanedbávaní zdravia a hygieny maloletej, považoval za nepreukázané. Uviedol, že obavam otca rozumie, ale súčasne otca upozornil, že si musí uvedomiť, že dieťa má dvoch rodičov. Vychádzal z myšlienky, že pokiaľ by mala matka dieťa zanedbávať, otec by maloletú pri odchode matke isto nenechal v starostlivosti. Prihliadol na to, že otec prezentuje, že podporuje rolu matky v živote dieťaťa a ich najčastejší kontakt s matkou. Poukázal na fakt, že otec je ten, ktorý si matku svojho dieťaťa vybral a jeho povinnosťou je akceptovať ju (to platí aj opačne o matke vo vzťahu k otcovi). Mal za to, že zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičom je právo rodiča, ak sú splnené podmienky podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine. Nesúhlas otca so striedavou starostlivosťou z dôvodu, že sa rodičia nevedia dohodnúť neakceptoval, pretože vo všeobecnosti platí, že nekomunikácia jedného rodiča s druhým rodičom, nemôže byť dôvodom upierať dieťaťu práva na každého z rodičov v rovnakom rozsahu. Uzavrel, že z vykonaného dokazovania skôr vyplynulo, že komunikácia medzi rodičmi prebieha.

4. Rešpektujúc právo maloletej na zachovanie jej vzťahu k obidvom rodičom prihliadal na jej záujmy, citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako aj na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, na právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov i právo na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi. Sledujúc záujem maloletého dieťaťa ako prvoradý faktor a predpoklady na rozhodnutie o zverení do striedavej osobnej starostlivosti, ktorými je hlavne vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb dieťaťa. Vykonaným dokazovaním a vyjadreniami rodičov mal preukázané, že obom záleží na zdraví a výchove maloletej, pričom sú schopní komunikovať, napríklad ohľadom času a mieste odovzdávania si dieťaťa. Prihliadal na to, že rodičia sa musia vedieť dohodnúť o veciach súvisiacich so školskou dochádzkou (v MŠ alebo ZŠ, dieťa by malo stále navštevovať rovnakú školu), s mimoškolskými aktivitami a záujmami dieťaťa (šport, tanec, hudba, cudzie jazyky a pod.). Vzal do úvahy vzdialenosť bydlísk rodičov bývajúcich v tej istej lokalite E., čo je tiež vážny zásah do psychiky dieťaťa pri jej odovzdávaní. Prihliadol na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, že obaja rodičia majú vytvorené vhodné bytové podmienky pre dieťa.

5. Vyporiadal sa s rôznymi návrhmi matky, ktorá opakovane deklarovala jej záujem, aby bolo dieťa v striedavej starostlivosti rodičov, prezentovala záujem o výkon tejto starostlivosti v týždňových intervaloch od soboty s odovzdaním o 10.00 hod. (návrh z 31.01.2020), dňa 31.01.2020 potvrdila, že dieťa si striedajú v týždni po dňoch a na pojednávaní dňa 04.02.2020 uviedla, že dieťa majú v striedavej starostlivosti. Rovnako tak u súdneho znalca uvádzala, že bude žiadať len striedavú starostlivosť o maloletú. Z vyjadrení oboch rodičov mal objektívne preukázané, že doposiaľ sa realizuje striedanie sa v starostlivosti o maloletú. Konštatoval, že otec síce v jednom z vyjadrení uvádza, že u neho je dieťa 2/3 času a u matky 1/3 času, ale aj takýto rozsah striedania sa v starostlivosti súd hodnotí ako formu striedavej osobnej starostlivosti, ktorá nemusí byť nastavená len priamo na polovicu rozsahu času. Matka následne v priebehu konania a po znaleckom dokazovaní zmenila svoju rétoriku a žiadala zveriť dieťa do jej starostlivosti z dôvodu, že otec je nebezpečný a ona sa ho bojí. Na matkou predložené fotografie neprihliadal, pretože z ich obsahu nevyplýva časový údaj, kedy a pri akých príležitostiach boli vyhotovené. Konštatoval, že k svojim modrinám matka tiež žiadne lekárske správy nedoložila. V súvislosti s vyjadreniami matky, ktorá menila názory vo vzťahu k forme starostlivosti o maloletú uzavrel, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v podstate matka má záujem o striedavú osobnú starostlivosť a musí si uvedomiť, že nemôže zamieňať svoje subjektívne záujmy pred záujmom dieťaťa. Konštatoval, že maloletá vníma situáciu medzi rodičmi a ich správanie, čo je pre ňu stresujúce, a rodičia si musia uvedomiť, že nie je ich nástrojom. Prihliadol na to, že pozitívny vzťah maloletej k obom rodičom vyplynul aj z vyjadrení znalca. Pokiaľ sa otec odvolával na nie veľmi štandardný životný štýl matky a štýl jej zárobku, jeho tvrdenia vyhodnotil ako nepreukázané. Zároveň uviedol, že ani otec nepreukázal svoj životný štýl objektívne, teda akým spôsobom uhrádza ním deklarované výdavky prevyšujúce jeho príjmy. Vzal do úvahy, že otec na posledných dvoch pojednávaniach (20.04.2021, 15.07.2021) potvrdil,

že styk rodičov s dieťaťom sa realizuje v zmysle neodkladného opatrenia (nariadená striedavá osobná starostlivosť). Pri pôvodnom návrhu matky vychádzal zo základnej premisy, že maloleté dieťa má právo na lásku oboch rodičov, aby ju obaja vychovávali, starali sa o ňu (bez ohľadu na ich minulosť). Uviedol, že keďže ani jeden z rodičov nie je obmedzený, či pozbavený na svojich rodičovských práv, obom patrí oprávnenie podieľať sa na výchove maloletej rovnomerne, k čomu slúži inštitút striedavej osobnej starostlivosti. Uzavrel, že otcom uvádzané dôvody, že matka sa nevie o maloletú riadne postarať a zanedbáva ju, neboli preukázané. Mal za to, že vo všeobecnosti žiadny z rodičov nie je dokonalý, keď jeden je precíznejší, druhý nie; jeden je chúlостivejší viac, iný menej; ale každý z nich má vytvorenú silnú citovú väzbu k maloletej a má záujem sa o ňu starať. Konštatoval, že pri realizácii striedavej osobnej starostlivosti si musí rodič uvedomiť, že samotný výkon tejto starostlivosti nemôže byť pre dieťa stresujúci a obmedzujúci a bude potrebné dovoliť dieťaťu, aby si prenášalo od jedného rodiča k druhému hračky, ktoré bude chcieť. Ku kontrolám u lekárov, ktoré sú pre maloletú potrebné, uviedol, že tieto nemajú byť bojom či pretekmi rodičov, ale ich vzájomnou spoluprácou, pričom ak matka zabezpečí lekára a nemá čas, je pochopiteľné, že vyšetrenia s maloletou absoluuje otec. Z vyjadrení rodičov mu vyplynul ich záujem o zdravotný stav a zdravie dieťaťa.

6. Prihliadol na obsah znaleckého posudku č. 34/2020 zo dňa 17.09.2020 a na vyjadrenia znalca na pojednávaní, z ktorých je zrejmé, že matka v septembri 2020 deklarovala záujem o striedavú starostlivosť, teda v čase, kedy bol otec dieťaťa spájaný s NAKA a určitou osobitnou skupinou aj v masmédiách. Konštatoval, že znalec uviedol, že komunikácia medzi rodičmi nie je „až taká deficitná“, pričom bola definovaná potreba zastabilizovať takú rodičovskú starostlivosť, ktorá by dieťaťu zabezpečila čo najširší pravidelný kontakt s obidvoma rodičmi. Pre prípad zverenia dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti znalec odporučil upraviť styk dieťaťa s rodičmi tak, aby bol predvídateľný a priorityne odporúčal odovzdávanie dieťaťa v školskom zariadení.

7. V súvislosti s návrhom matky predneseným na pojednávaniach dňa 23.06.2020 a 15.07.2021 na zverenie maloletej do jej starostlivosti z dôvodu, že sa otca bojí ona, jej rodina a okolie, zisťoval aj skutočnosti, ako dlho sa rodičia dieťaťa poznali, či poznali svoje zárobkové aktivity, charakterové vlastnosti. Z vyjadrenia matky zistil, že s otcom maloletej sa pred otehotnením poznala trištvrte roka, pričom z toho obdobia (resp. obdobia narodenia maloletej) predkladala fotografie otca so zbraňou v ruke. Konštatoval, že matka návrh na zverenie dieťaťa odôvodnila aj tým, že sa otca bojí, že ju „bije“, avšak doposiaľ na neho trestné oznámenie nepodala. Matka zároveň uviedla, že prostredie organizovaného zločinu a nebezpečných osôb (skupiny I.) ohrozuje vývin, bezpečnosť a riadnu výchovu dieťaťa. Považoval za otázne, keď matka mala vedomosť o ňou uvádzanom prostredí otca v čase, keď nebola tehotná, prečo s menovaným naďalej ostávala, resp. ostala istý čas aj po narodení dieťaťa, resp. prečo odkazujúc na ňou uvádzané „nebezpečné prostredie“ vo vyjadrení dňa 31.01.2020 žiadala primárne zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti v týždňových intervaloch. Nepochybnil, že by tvrdenia matky ohľadom jej inzultácii zo strany otcom, čo otec poprel, neboli nepravdivé, ale tieto neboli nepreukázané. Dospel k záveru o dôvodnosti návrhu a potrebe úpravy práv a povinností rodičov k maloletej v záujme nastaviť rodičom pevné pravidlá s potrebou ich rešpektovania, pričom považoval za súladné so záujmom maloletej zverenie do striedavej osobnej starostlivosti. V tejto forme úpravy starostlivosti videl jediný spôsob nastavenia fixných pravidiel pre rodičov, aby sa naučili odosobniť od svojich problémov a začali vychovávať maloletú v snahe vychovať z nej slušného človeka. Maloletú zveril do striedavej osobnej starostlivosti s účinnosťou od podania návrhu otca. Pri úprave intervalu, času a dňa odovzdávania maloletej vychádzal z návrhu matky a vyjadrení znalca a zobral do úvahy aj aktuálne prebiehajúce striedanie sa rodičov v starostlivosti o maloletú. Akceptoval návrh matky na výkon striedavej starostlivosti v jednotýždňových intervaloch s odovzdaním maloletej cez víkend, ktoré určil o 08.00 hod. s prihliadnutím na čas určený nariadeným neodkladným opatrením. Vychádzal z prvotného záujmu maloletej, keď k jej odovzdaniu už dochádza o 08.00 hod., ktorý čas zabezpečí rodičom priestor pre víkendový program. Miestom odovzdania a prevzatia maloletej určil, v záujme hospodárnosti konania a predídeniu ďalších sporov ohľadom tejto otázky, bydlisko odovzdávajúceho rodiča, a na základe tvrdení oboch rodičov aj školské zariadenie, ktoré maloletá navštevuje. Mal za to, že v záujme maloletej je, aby vyrastala v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jej výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jej práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa a v iných právnych predpisoch. Tieto všetky záujmy je možné zabezpečiť zverením maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, nastavením pravidiel rodičom a v prípade ich nerešpektovania, nariadiť výkon rozhodnutia, prípadne aj prezverenie dieťaťa len jednému z rodičov.

Keďže rodičia musia nájsť konsenzus aj vo veciach sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, hlásenia pobytu dieťaťa, poberania rodinných prídavkov na dieťa, uložil im povinnosť vzájomne spolupracovať pri starostlivosti o maloletú, písomne sa informovať o jej zdravotnom stave, o termínoch lekárskeho vyšetrenia najneskôr dva dni pred realizáciou termínu vyšetrenia, o školských výsledkoch a krúžkoch, poskytovať si všetky úradné doklady týkajúce sa maloletej počas osobnej starostlivosti (kartičku poistenca, pas a pod.).

8. Keďže obaja rodičia majú rovnaké práva, určil matke oprávnenie poberať rodinné prídavky a otcovi daňový bonus v zmysle návrhu matky na striedavú osobnú starostlivosť.

9. Pri rozhodovaní o výživnom na maloletú počas realizácie striedavej osobnej starostlivosti prihliadal na odôvodnené potreby dieťaťa i na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca. Poukázal na to, že pod odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky, okuliare a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru. Uviedol, že možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jeho vzdelaním, povolaním, praxou, zdravotným stavom, majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania mal preukázané, že obaja rodičia majú vyššie výdavky na svoj život než sú nimi deklarované a preukázané príjmy, preto ustálil, že ich príjmy sú vyššie a to minimálne vo výške ich mesačných výdavkov. Taktiež nimi prezentované mesačné finančné dary, či finančnú pomoc od matky, otca a „známeho“ matky, hodnotil ako ich tzv. potencionalny príjem. Prihliadol na príjem matky vo výške 759,25 eur netto s tým, že naposledy pracovala v riadnom pracovnom pomere do 15.01.2021, ktorý ukončila z vlastnej iniciatívy dohodou, nezaevidovala sa ako nezamestnaná, a zabezpečila si príjem (ako manikérka) vo výške 500 až 550 eur, pričom na poslednom pojednávaní predložila doklad o aktuálnom výkone práce na základe dohody. Konanie matky vyhodnotil ako dobrovoľné a nezodpovedné vzdanie sa príjmu bez vybavenia si listín potrebných na podnikateľské aktivity. Prihliadajúc na matkou uvedené príjmy a výdavky mal za zrejmé, že výdavky vysoko prevyšujú príjmy, pričom za takejto situácie matka využívala pomoc „známych“. Konštatoval, že ak by zveril maloletú do starostlivosti matky, obe by boli odkázané na vôľu a finančnú výpomoc „známeho“ matky, čo nemožno vyhodnotiť za plne stabilné prostredie v rozsahu celomesačnej starostlivosti o dieťa. Na strane otca vychádzal z potencionality príjmu, pretože v konaní nebolo preukázané, že z nehnuteľností, ktorých je vlastníkom, má príjem. Vzal do úvahy otcom prezentovanú výšku jeho mesačných výdavkov (vrátane uvádzaných výdavkov na dieťa, t.j. mesačne cca 526 eur + nájom 500 eur) a dar od jeho matky vo výške 300 eur poskytovaný mesačne. U otca ustálil minimálny potencionalny príjem vo výške 1.300 eur. Zohľadňujúc, že otec platí maloletej poplatok v materskej škole, vrátane stravy, dospel k záveru, že rodičia dosahujú obdobné príjmy a počas výkonu svojej starostlivosti o maloletú jej zabezpečujú všetky potreby a preto výživné žiadnemu z rodičov neurčil.

10. Vo vzťahu k stanovisku a návrhom kolízneho opatrovníka, ktorý pôvodne navrhol zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti a následne navrhol zverenie maloletej do starostlivosti otca dôvodiac nesúhlasom rodičov so striedavou starostlivosťou, poukázal na svoju argumentáciu a na to, že matka v priebehu konania dlhodobo, až do vyhotovenia znaleckého posudku, trvala na striedavej osobnej starostlivosti. Dal do pozornosti, že konanie vo veciach starostlivosti o maloleté deti je konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu. Prihliadajúc na samotnú myšlienku matky so striedavou osobnou starostlivosťou, považoval za nutné posúdiť aj tento jej návrh majúc na pamäti prvotný záujem dieťaťa.

11. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP. V súlade s ust. § 363 CMP, keďže rozhodol v merite veci, zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/244/2020-16 zo dňa 15.10.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/309/2020-47 zo dňa 01.12.2020 o dočasnej nariadenej striedavej osobnej starostlivosti s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd zverí maloletú do osobnej starostlivosti otca, oboch rodičov oprávni maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, matku oprávni stretávať sa s maloletou s tým, že rozsah úpravy styku ponechal na úvahu súdu a matke uloží povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 30% zo sumy životného minima vždy k 15. kalendárnemu dňu v mesiaci vopred k rukám otca. Odvolanie odôvodnil ust. § 62 ods. 1 CMP, § 365 ods. 1 písm. e/, d/, g/ a f/ CSP. Namietal,

že súd nesprávne a neúplne zistil skutočný stav vecí a nesúhlasil s interpretáciou znaleckého posudku vypracovaného Mgr. Martinom Balkom, ktorý súd zhrnul len v bode 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku akceptovaním odporúčania znalca zveriť maloletú do striedavej osobnej starostlivosti. Uviedol, že znalecký posudok nie je jediným dôkazom v konaní a súd je povinný ho vyhodnotiť aj s ohľadom na iné dôkazy, samostatne, ale aj v súhrne podľa vnútorného presvedčenia. Mal za to, že súd nekriticky prevzal názor znalca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti, keď z vyšetrenia maloletej a jej interakcie s rodičmi vyplynulo, že pozitívnejšiu väzbu má k otcovi. Poukázal na konštatovanie znalca, že citová a emočná reaktivita maloletej v prítomnosti matky bola neutrálna až mierne pozitívna, na prítomnosť otca reagovala výraznejšou pozitívnou emočnou reaktivitou v rámci neverbálnych prejavov, čo poukazuje na mentálne zvýraznenú preferenciu otca v rámci rodičovskej diády. Znalec ďalej uviedol, že otec dokáže zabezpečiť kontinuálnu starostlivosť o maloletú a vytvorí stabilnejšie výchovné prostredie v porovnaní s matkou, nakoľko sa napriek výrazne rozporuplným tvrdeniam rodičov javí, že otec zodpovednejšie pristupoval k zabezpečeniu výchovy a starostlivosti o maloletú. Podľa vyjadrenia znalca má maloletá pozitívnejšiu väzbu k nemu a otec má vytvorené lepšie podmienky na zabezpečenie starostlivosti o ňu. Vyslovil názor, že zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je možné v prípade, ak znalec zistí pozitívnu citovú väzbu dieťaťa k obojom rodičom a zistí, že obaja jej dokážu vytvoriť stabilné výchovné prostredie. Z konštatovania znalca vyplýva, že preferenčným rodičom je otec, na ktoré zistenia mal súd adekvátne reagovať. Podľa jeho mienky, súd pri rozhodovaní vylučoval určité časti znaleckého posudku, resp. vykonal jeho zhrnutie, neprihliadol na podstatné časti týkajúce sa prežívania maloletej a riadil sa výlučne odpoveďou znalca a jeho odporúčaním na zverenie maloletej do striedavej starostlivosti, pričom znalecký posudok nevzal do úvahy ako celok. Poukázal na potrebu vyhodnotenia znaleckého posudku ako jedného z dôkazných prostriedkov, keď iný postup je v rozpore s právom na spravodlivý proces, čo konštatoval aj Ústavný súd Českej republiky v Náleze sp. zn. III.ÚS 299/06. Ďalej uviedol, že znalec sa zaoberal spôsobilosťou rodičov po ich psychickej stránke a nie je oprávnený hodnotiť po stránke právnej či je alebo nie je rodič spôsobilý na výchovu dieťaťa. Znalec nie je oprávnený ani hodnotiť predložené dôkazy, resp. tvrdenia účastníkov v konaniach o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže by tým prekročil svoje oprávnenie a hodnotil by dôkazy, čo prináleží výlučne súdu. Zo záverov znalca vyplýva, že po psychickej stránke sú obaja rodičia spôsobilí zabezpečovať starostlivosť o maloletú a k faktickému výkonu starostlivosti sa znalec nevyjadroval a ani sa vyjadrovať nemá. Poukázal na to, že v priebehu konania navrhol vypočuť svedkov E. J., I. I. a K. E., ktorí sa vedeli vyjadriť k starostlivosti matky o maloletú, najmä v období, kedy žila v spoločnej domácnosti s bývalým partnerom, ktorý údajne spáchal samovraždu. Tieto osoby majú vedomosť o hádkach v domácnosti matky a jej bývalého partnera v prítomnosti maloletej a nevhodnej starostlivosti matky o ňu, o ktorých dôkazných prostriedkoch súd nerozhodol. Namietal, že súd sa nevysporiadal a neprihliadol na čestné prehlásenie E. J., ktoré obsahuje skutočnosti o požívaní alkoholických nápojov matkou a nestarostlivosti matky o maloletú, ktoré na pojednávaní dňa 15.07.2021 oboznámil. Uviedol, že kolízny opatrovník vykonal opakovane šetrenie pomerov v domácnosti rodičov za účelom ozrejmienia, kto zabezpečuje starostlivosť o maloletú v čase, kedy pracujú. Reagoval tak na tvrdenia o tom, že maloletá sa v čase, kedy sa má o ňu starať matka, nachádzala v domácnosti iných osôb, čo vedia pred súdom tieto osoby potvrdiť. Kolízny opatrovník v správe zo šetrenia zo dňa 13.07.2021 a po oboznámení sa s podstatnými skutočnosťami následne navrhol maloletú zveriť do starostlivosti otca, ktorým vyhlásením sa mal súd riadiť a neodvolávať na vyjadrenie kolízneho opatrovníka zo dňa 20.04.2021, teda osoby, ktorá nemala k dispozícii spis maloletej a s ňou a jej rodičmi neprišla do kontaktu. Mal za to, že súd je povinný sa riadiť stavom v čase vyhlásenia rozsudku, konkrétne ku dňu 15.07.2021 a nie vyjadrením kolízneho opatrovníka zo dňa 20.04.2021, ktoré nemalo pre vec žiadnu relevanciu. Takýto postup považoval za rozporný s právom maloletej, neodôvodnený v rozsudku, keď súd ani nežiadal kolízneho opatrovníka o objasnenie zmeny postoja. Nesúhlasil s tvrdením, že svoju argumentáciu nepreukázal, keď z vyjadrenia jeho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 20.04.2021, je zrejmé, že tvrdenia preukázal v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 20P/148/2019, kedy Okresný súd Bratislava V a Krajský súd v Bratislave v konaní pod č. k. 20CoP/150/2019-37 a 20CoPno/7/2019-37 zo dňa 28.11.2019, konštatoval, že maloletá sa nachádza v starostlivosti otca, keďže matka jej starostlivosť zanedbávala. Na tieto skutočnosti súd prvej inštancie neprihliadol a ani ich neodôvodnil. Zdôraznil, že sa vyjadroval k pochybeniam matky v priebehu roku 2019, žiadal o sociálne poradenstvo z dôvodu zistení zanedbávania hygieny maloletej a dané nedostatky prezentoval od počiatku konaniach vo veciach maloletej na tamomšom súde. Poukázal na to, že vo výroku III. súd prvej inštancie zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 15.10.2020 č. k. 20P/244/2020-16 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.12.2020 č. k. 11CoP/309/2020-47 s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, ktorým bola maloletá dočasne zverená do

striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v intervale striedania v krátkom a dlhom týždni. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 20P/148/2019 v spojení s konaním vedeným na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 20CoP/150/2019 a sp. zn. 20CoPno/7/2019 už jedno neodkladné opatrenie nariadené bolo, čo súd nevzal do úvahy, najmä pokiaľ ide o argumentáciu týkajúcu sa potreby výroku o zrušení predmetného neodkladného opatrenia. Dal do pozornosti, že Krajský súd v Bratislave rozhodujúci o odvolaní otca voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 20P/148/2019-19 zo dňa 03.09.2019 rozhodol o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a sám nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil matke povinnosť prispievať na výživu maloletej v sume 30% zo sumy životného minima k rukám otca. Z konaní vedených na Okresnom súde Bratislava V, napr. pod sp. zn. 20P/62/2020 vyplýva, že matka sa viackrát snažila o zrušenie predmetného neodkladného opatrenia, avšak jej návrhy boli zamietané. Na danú situáciu súd prvej inštancie nereagoval, pričom výrokom III. bolo potrebné výslovne rozhodnúť o zrušení neodkladného opatrenia nariadeného Krajským súdom v Bratislave uznesením sp. zn. 20CoPno/7/2020-37 zo dňa 28.11.2019. Namietal, že súd nerozhodol o jeho návrhoch na výsluch navrhovaných svedkov. V súvislosti so záverom súdu prvej inštancie, že nepreukázal tvrdenia o nedostatkoch matky, poukázal na pripojené fotografie nájdene v starom mobilnom telefóne, vyhotovené v domácnosti matky, zaznamenávajúce ležiacu matku v obývacej miestnosti po noci strávenej v nočných kluboch, zachytávajúce neporiadok v byte, keď matka spala, zatiaľ čo maloletá po byte behala sama s nevymenenou plienkou. Vyhotovil záznam o tom, v akom stave bola pokožka maloletej na zadnej časti tela, keď začal zvažovať kroky k tomu, aby bola v jeho faktickej starostlivosti, pričom finálny podnet prišiel od učiteľov z jasíeľ, ktorí upozornili na veľké zanedbávanie hygieny maloletej. Ďalšie fotografie zachytávajú bežný neporiadok v domácnosti matky, kde trávila maloletá čas do mája 2019. Väčšinou ide o fotografie matky z nočného klubu, keď mu uvádzala, že sa o maloletú nemôže postarať z dôvodu jej zlého zdravotného stavu, pričom zistil, že chorá nebola, pretože sama zverejnila na sociálnych sieťach záznamy z nočného klubu. Ďalšie fotografie sa týkajú oblečenia maloletej kupovaného v menších veľkostiach. Zdôraznil, že v rámci konania ani jeden z rodičov nenavrhol zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti, preto argumentáciu súdu o návrhu matky v tomto smere, považoval za nedôvodnú a nemajúcu základ v návrhoch rodičov, ani vo vykonanom dokazovaní. Mal za to, že nie sú splnené podmienky na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti, pretože matka nie je spôsobilá zabezpečiť starostlivosť o maloletú. Poprel, že by na pojednávaní nesúhlasil so striedavou starostlivosťou z dôvodu absencie komunikácie medzi rodičmi, keď od počiatku poukázal na zanedbávanie maloletej zo strany matky. V konaní uvádzal, že matka sa o dcéru nezaujíma, nevie sa o ňu postarať, ponecháva ju tretím osobám. Akékoľvek konštatovanie o účelovosti jeho tvrdení v tomto smere považoval za nepodstatné a nevyhádzajúce z vykonaného dokazovania. Keďže matka v máji 2019 zanedbávala starostlivosť a hygienu maloletej, bol povinný si ju nechať vo svojej starostlivosti a vykonať všetky kroky k náprave jej stavu. Matka v priebehu celého konania preukázala, že jej prioritou je ona sama, keď dala prednosť zábave a súkromnému životu, často požíva alkoholické nápoje (uvedené dosvedčil čestným prehlásením E. J., ktorého navrhoval vypočuť), navštevovala večerné kluby a o maloletú sa starali cudzie osoby, ktoré navrhoval vypočuť, čo súd neakceptoval. Matka trávi s maloletou čas v nákupných centrách, kaviarňach, venuje sa jej minimálne. So striedavou starostlivosťou nesúhlasil, pretože matka sa nevie objektívne postarať o dieťa a zabezpečiť jej potreby, pretože uprednostňuje potreby svoje. Nestotožnil sa s názorom o splnení podmienok pre zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti vychádzajúc z návrhu matky, ktorý v priebehu konania zmenila, resp. pôvodný návrh zobrala späť a žiadala o zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti. Matka pôvodný návrh modifikovala dôvodiac jeho údajnou neschopnosťou zabezpečiť o maloletú starostlivosť, resp. výchovnou nespôsobilosťou, keďže jej zamedzuje styk s maloletou. Vyslovil názor, že zmenu návrhu matky mal súd procesne relevantným spôsobom riešiť, o pôvodne podanom návrhu matky nekonať, čím by sa zamedzilo situácii, kedy súd poukazuje na skutočnosť, že matka pôvodne navrhovala striedavú osobnú starostlivosť o maloletú. Na danú procesnú situáciu správne reagoval kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 15.07.2021, keď navrhol zveriť maloletú do starostlivosti otca, pretože ani jeden z rodičov nenavrhol striedavú osobnú starostlivosť. Namietal, že súd neprihliadal na problematickú faktickú starostlivosť matky o maloletú a týmto sa nezaoberal. Vo vzťahu k režimu striedavej starostlivosti v týždenných intervaloch poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.12.2020 č. k. 11CoP/309/2020-47, z ktorého vyplýva, že striedanie maloletej počas dní v tzv. dlhšom a kratšom týždni zohľadňuje vek maloletej v jej najlepšom záujme. Vyslovil názor, že týždňové intervaly striedania, keď by bola maloletá dlhšie odlúčená od otca, nie sú v jej záujme, pretože s ním potrebuje pravidelný kontakt. Striedanie po týždni považoval za zásah do režimu maloletej, keď je nastavená podľa neodkladného opatrenia a u každého z rodičov je maximálne tri dni. Zabehnutý režim nie je dôvod meniť, pričom na vhodnosť krátkych intervalov poukázal

aj znalec Mgr. Martin Balko. Vyslovil obavu, v akom psychickom stave by maloletá bola po týždni u matky, keďže po príchode od nej je v tranze, hodinu s ním nekomunikuje, až následne sa uvoľňuje a v prípade odovzdania matke plače a odmieta k nej ísť. Matka spravila viacero pochybení, ktorými zasiahla do záujmu maloletej, keď zanedbávala jej hygienu, zdravie a zdravý vývin. Najlepšie predpoklady na zabezpečenie starostlivosti o maloletú má otec, aj vo vzťahu k zodpovednosti za starostlivosť a výchovu maloletej, bytové podmienky a rešpektovanie role matky v živote maloletej vrátane potreby ich kontaktu.

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhujúc napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd zverí maloletú do osobnej starostlivosti matky, otcovi uloží povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 300 eur mesačne a otca oprávni stretávať sa s maloletou každý párny víkend v mesiaci v sobotu od 14.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 14.00 hod. do 18.00 hod. vždy v prítomnosti matky. Namietala, že súd sa vecou nedostatočne zaoberal, nesprávne vyhodnotil dôkazy a skutkový stav veci, v dôsledku čoho došlo k nesprávnemu právnemu záveru. Napadnuté rozhodnutie považovala za nesúladné s prospechom maloletej, ktoré ju ohrozuje a bráni v jej zdarnom vývine a raste. Uviedla, že v konaní opakovane dávala do pozornosti, že predmetný styk s maloletou sa dodnes nerealizuje v zmysle vykonateľného neodkladného opatrenie a otec jej bráni v styku s maloletou, ktorú nedostatočne pripravuje, prípadne u neho zostáva v časoch, ktoré má určené ona alebo ju odovzdá iným osobám alebo jej neumožní styk vôbec. Niekoľkokrát sa pokúšala vyzvať otca na plnenie povinnosti vyplývajúcej z uznesenia Krajského súdu v Bratislave, avšak bezvýsledne. Poukázala na to, že v určitom období sa otec svojvoľne rozhodol a maloletú jej neodovzdával vôbec, ktorú ignoranciu práva a správanie otca súd nevzal do úvahy. Otec pritom v rámci výsluchu potvrdil, že jej maloletú neodovzdáva. Takéto situácie opakovane hlásila na Obvodnom riaditeľstve Policajného zboru v Bratislave Petržalke. Otec sa naďalej správa autoritatívne, sám určuje podľa subjektívnych pocitov, či sa styk bude realizovať, či môže byť realizovaný bez jeho prítomnosti, komu dieťa odovzdá a kladie si rôzne nezmyselné podmienky. Otec uprednostňuje starostlivosť jeho rodičov o maloletú pred starostlivosťou zo strany matky. V konaní opakovane upozorňovala na to, že otca zadržala NAKA, mal problémy so zákonom, dlhodobo sa pohybuje v závadovom prostredí plnom kriminality a zbraní, pričom na tieto jej tvrdenia súd vôbec neprihliadal. Jej slová sa potvrdili po vyhlásení rozsudku, keď bol otec opäť zadržaný a v súčasnosti je trestne stíhaný na slobode a spájaný so skupinou I.. Poukázala na pripojené mediálne články, ktoré opisujú skutkové okolnosti zadržania otca, priebeh konaní a výsluch otca v trestnej veci. Mala za nepochybné, že maloletá je pre aktivity otca a jeho postavenie v rôznych trestných kauzách v ohrození a hrozí, že by mohlo dôjsť k akémukoľvek útoku na otca, prípadne maloletú. Nie je v záujme maloletého dieťaťa pohybovať sa v závadovom prostredí a byť vystavené aj útoku na telesnú integritu len pre otca, ktorý sa pohybuje podľa všetkého v kriminálnom prostredí. Za vhodnú formu starostlivosti o maloletú považovala jej zverenie do výlučnej starostlivosti matky s tým, že až do ukončenia trestných káuz, v ktorých figuruje otec bude styk s maloletou obmedzený len za prítomnosti matky. K odvolaniu pripojila spomínané články.

14. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca a odvolaniu matky odporúčal napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. K vyjadreniu pripojil Úradný záznam zo dňa 09.08.2021, z ktorého vyplýva, že matka informovala kolízneho opatrovníka, že aktuálne starostlivosť o maloletú zabezpečuje ona, pretože otec bol po dobu troch týždňov vo väzbe, matke bolo odporúčané psychologické poradenstvo.

15. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne zotrvala na svojich tvrdeniach. Stanovisko kolízneho opatrovníka považovala za bezobsažné, nespĺňajúce náležitosti, s absenciou odôvodnenia. Pridržiavala sa podaného odvolania.

16. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu poukázal na to, že v konaní vedenom na tamojšom súde pod sp. zn. 4Em/2/2021 nebolo preukázané, že by nedochádzalo k realizácii styku matky s maloletou z dôvodov na strane otca, resp. že by účelovo a úmyselne bránil v kontakte s maloletou. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie sa styk realizoval riadne a matka nepreukázala pravdivosť jej tvrdení o bránení v styku. Tieto tvrdenia neboli podporené ani žiadnym záznamom OR PZ, ktorý neevidoval žiadne hlásenia zo strany matky. Odmietol tvrdenia, že sa správa autoritatívne a určuje spôsob, miesto a čas realizácie striedavej osobnej starostlivosti zo strany matky. Matka dané tvrdenia nepreukázala a ničím nepodložila. Uviedol, že striedavá osobná starostlivosť sa od vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie realizuje riadne v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia. K tvrdeniu matky o jeho zadržaní a k pripojeným mediálnym článkom uviedol, že v trestnom konaní vystupoval v procesnom postavení svedka a obvineného. V konaní vedenom na MV SR UIS sa

v plnom rozsahu priznal, následkom čoho bolo uzavretie dohody o vine a treste. Uvedené však nemá za následok zníženie jeho spôsobilosti zabezpečovať starostlivosť o maloletú, ktorá bola a bude vždy jeho prioritou a akékoľvek rozhodnutie týkajúce sa trestných konaní, kde je v postavení svedka alebo kde bol v postavení obvineného, robil výlučne s prihliadnutím na maloletú a na jeho vôľu riadne zabezpečovať starostlivosť o ňu. Nakoľko trestné konanie vedené voči nemu na MV SR UI bolo právoplatne ukončené schválením dohody o vine a treste na Okresnom súde Bratislava III považuje návrh matky na styk otca s maloletou v jej prítomnosti za nedôvodný. V ostatnom sa pridržiaval svojich vyjadrení.

17. Otec vo vyjadrení k stanovisku kolízneho opatrovníka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu uviedol, že si nevie vysvetliť zmenu postoja kolízneho opatrovníka, vzhľadom na jeho vyjadrenie na pojednávaní dňa 15.07.2021. Takáto zmena postoja nie je žiadnym spôsobom vysvetlená, keď opatrovník neuvádza žiadne dôvody, pre ktoré odporúča rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Žiadal preto, aby kolízny opatrovník zmenu stanoviska náležite vysvetlil.

18. Podaním zo dňa 30.09.2021 matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne považovala tvrdenia otca za účelové. Uviedla, že otec sa naďalej správa autoritatívne, určuje termíny odovzdania maloletej a uprednostňuje starostlivosť jeho rodičov o maloletú. Dala do pozornosti, že v konaní upozorňovala na závadové prostredie, v ktorom sa otec pohybuje, na čo súd neprihliadal. Jej slová sa potvrdili po vyhlásení rozsudku, keď došlo k zadržaniu otca, ktorý je trestne stíhaný na slobode. Práve pre aktivity otca a jeho postavenie v trestných kauzách je maloletá v ohrození a nie je v jej záujme, aby bola vystavená útoku na telesnú integritu z dôvodov na strane otca. Zotrvála na zverení maloletej do jej osobnej starostlivosti a jej odvolacom návrhu aj v časti styku otca s maloletou. Poprela, že by sa o maloletú nestarala a že by si žila v nevyhovujúcom prostredí, ktoré skutočností neboli preukázané. Uviedla, že k fotografiám predloženým otcom sa nebude vyjadrovať, nakoľko nie je zjavné, kedy boli vyhotovené a v koho starostlivosti bola maloletá v danom čase. Žiadala, aby súd na tieto fotografie neprihliadal, nakoľko nie je možné produkovať v odvolacom konaní nové dôkazy, ktoré mohol otec predložiť kedykoľvek počas konania. Otec sa ju snaží neustále diskreditovať a očierňovať, pritom jediný problémový je otec, ktorý má dlhodobu potýčku so zákonom, stýka sa s nebezpečnými ľuďmi, čím ohrozuje bezpečnosť maloletej. Otec sa snaží prekrúcať závery znaleckého dokazovania do formy, ktorá mu vyhovuje, z ktorých však nevyplývalo, že by matka nebola schopná sa o maloletú postarať alebo že by mala menšie rodičovské kompetencie ako otec. V súčasnosti má ona stabilnejšie prostredie pre výchovu maloletej z dôvodov spomínaných trestných káuz na strane otca. V podaní zo dňa 16.09.2021 zotrvala na svojich stanoviskách a poukázala na pretrvávajúce otcove autoritatívne správanie bez rešpektu k rozhodnutiam súdu.

19. Podaním zo dňa 07.10.2021 otec uviedol, že na ostatné vyjadrenia matky nemá potrebu reagovať, nakoľko sú obsahovo totožné s podaným odvolaním.

20. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca a odvolanie matky nie je dôvodné.

21. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne právne posúdil, vyvodil z nej aj správny právny záver, keď rozhodol o zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, oprávnení oboch maloleté dieťa zastupovať a spravovať jej majetok a neurčení výživného.

22. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal námietkami otca týkajúcimi sa procesného postupu súdu prvej inštancie vo vzťahu k návrhom podaným zo strany matky. Z obsahu spisu vyplýva, že konanie vo veci starostlivosti o maloletú inicioval otec, ktorý žiadal o zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti, pričom matka v rámci informatívneho výsluchu konanom na súde prvej inštancie dňa 25.10.2019 žiadala zveriť maloletú do jej osobnej starostlivosti, podaním zo dňa 31.01.2021 žiadala o zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a neskôr na pojednávaní dňa 23.06.2020 a 15.07.2021 navrhovala maloletú zveriť do jej výlučnej osobnej starostlivosti. Pokiaľ otec namietal, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď pri rozhodovaní vychádzal z návrhu na matky na striedavú osobnú starostlivosť, resp. keď o zmene jej návrhu nerozhodol, odvolací súd udáva nasledovné. V danej

veci z obsahu spisu nevyplýva, že by matka návrh na striedavú osobnú starostlivosť zobrala späť. Z uvedeného dôvodu nebolo možné postupovať v súlade s ust. § 29 CMP a konanie o návrhu matky zastaviť. Ak matka zmenila návrh žiadajúc o zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti je potrebné prihliadať na predmet konania, ktorým je rozhodovanie o zverení dieťaťa do starostlivosti rodičov, teda nejde o návrh na zverenie do starostlivosti tretej osoby, napr. do náhradnej osobnej starostlivosti. Nemožno súdu prvej inštancie vytknúť, že v prípade rozhodovania o zverení maloletého dieťaťa do starostlivosti rodičov, či už v zmysle návrhu otca alebo v zmysle oboch návrhov matky, prihliadal v prvom rade na záujem maloletého dieťaťa a postupoval v súlade s čl. 5 Zákona o rodine, čl. 6 a ust. § 35 CMP. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. 40 CMP, podľa ktorého súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú aj vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu. Formulácia „môže prekročiť návrhy“ a „prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú“ predstavuje nielen možnosť súdu vo veciach starostlivosti o maloletých, napr. vo veciach výživného, priznať výživné na maloleté dieťa vo vyššom rozsahu, ako bolo uvedené v návrhu na začatie konania, ale znamená to aj možnosť súdu, napríklad vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozhodnúť namiesto zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, jeho zverenie do striedavej starostlivosti oboch rodičov (teda stanoviť vzájomné práva a povinnosti inak, ako bolo vymedzené v návrhu na začatie konania). Súd však nemôže rozhodnúť mimo rámca predmetu konania, to znamená, že v prípade, ak sa navrhovateľ domáha len určenia výživného na maloleté dieťa, nemôže zároveň rozhodnúť o styku maloletého dieťaťa s rodičom, ktorá vec sa na daný prípad nevzťahuje. Pri riešení otázky starostlivosti o maloletú vychádzajúc z vykonaného dokazovania, keď dané konanie je konaním, ktoré možno začať aj bez návrhu, v záujme maloletej súd prijal rozhodnutie o najvhodnejšej forme starostlivosti o dieťa, keď zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov nevyklučuje ani ust. § 24 ods. 2 Zákona o rodine. Z uvedených dôvodov odvolací súd uzavrel, že postup súdu prvej inštancie je súladný s vyššie citovanými zákonnými procesnými ustanoveniami a stotožnil sa s odôvodnením napadnutého rozsudku v bodoch 25. až 30, na ktoré poukazuje. Pokiaľ otec namieta postup kolízneho opatrovníka a jeho odlišné vyjadrenia na pojednávaniach konaných na súde prvej inštancie dňa 20.04.2021 a 15.07.2021, odvolací súd na námietku otca neprihliadal. K tomuto udáva, že kolízny opatrovník je zástupcom maloletého dieťaťa v konaní, háji záujmy dieťaťa a jeho vyjadrenia súd vyhodnocuje tak ako prednesy účastníkov a ostatné dôkazy vykonané v konaní. Názor kolízneho opatrovníka nie je pre súd záväzný, ale má odporúčací charakter. Treba uviesť, že kolízny opatrovník svoj pôvodný návrh na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti zmenil, ktorá zmena vyplývala, podľa jeho vyjadrenia zo skutočnosti, že rodičia návrh na striedavú osobnú starostlivosť o maloletú nepodali, pričom však vo vyjadrení k odvolaniu oboch rodičov navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Za nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku týkajúcu sa zástupcu kolízneho opatrovníka na pojednávaní konanom dňa 20.04.2021, ktorý podľa názoru otca, nemal k dispozícii spis maloletej a nepoznal maloletú ani jej rodičov. V súvislosti s touto námietkou odvolací súd uzatvára, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava bol rozhodnutím súdu ustanovený za opatrovníka maloletému dieťaťu v danom súdnom konaní a je v kompetencii úradu, ktorého zamestnanca poverí účasťou na pojednávaní, keď je nepochybné, že medzi zamestnancami dochádza k internej spolupráci a k odovzdaniu informácií o stave vecí.

23. Nebolo možné prihliadať ani na námietky otca o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku a jeho nedostatočnom odôvodnení. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a napadnutým rozhodnutím dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa podmienky ust. § 220 ods. 2 CSP, z jeho obsahu vyplýva akými úvahami sa súd pri rozhodovaní riadil, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, vysvetlil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumentácie strán, a ako ich vyhodnotil. Napadnutý rozsudok je náležité odôvodnený a hoci vo vzťahu ku znaleckému posudku vypracovanému Mgr. Martinom Balkom, stručne hodnotí len jeho závery, daná okolnosť, vzhľadom na vecnú správnosť výroku rozsudku, nezakladá dôvod pre postup podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP. Treba dodať, že podľa konštantnej súdnej judikatúry (napríklad rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 209/2004) súd nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia dať odpovede na úplne všetky otázky (resp. námietky) nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Súd teda svoje rozhodnutie založil na vyššie uvedených relevantných skutočnostiach a nepovažoval za potrebné vyjadrovať sa ku všetkým početným, ale vo vzťahu k predmetnému rozhodnutiu nepodstatným pripomienkam, námietkam a tvrdeniam vznášanými v priebehu konania jeho účastníkmi. Pokiaľ otec namieta nedostatočné zistenie skutočného stavu vecí, odvolací súd na jeho námietku neprihliadal majúc za to, že súd prvej inštancie vo veci vykonal náležité dokazovanie v dostatočnom rozsahu, ktoré bolo podkladom jeho rozhodnutia. V súvislosti s otcom namietaným postupom súdu prvej inštancie, ktorý

podľa jeho mienky, nerozhodol o jeho návrhu na výsluch svedkov E. J., I. I. a K. E., odvolací súd prihladol na zápisnicu z pojednávania konaného na súde prvej inštancie dňa 15.07.2021, z ktorej jednoznačne vyplýva, že zákonná sudkyňa v súlade s ust. § 180 a § 181 CSP oboznámila účastníkov s predbežným právnym posúdením veci, následne ich vyzvala na vyjadrenie k ďalším návrhom na vykonanie dokazovania, na ktorú výzvu reagovali tak, že nemajú žiadne ďalšie návrhy. Odvolací súd na základe uvedeného uzavrel, že hoci otec v priebehu konania navrhoval vypočuť svedkov, na poslednom pojednávaní, na ktorom súd rozhodol, nepredniesol žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, z čoho možno vyvodiť záver, že na pôvodne podaných návrhoch netrval. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že námietky otca o porušení jeho práva na spravodlivý proces nie sú dôvodné.

24. Súd prvej inštancie postupoval a rozhodol správne, keď maloletú zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. V nadväznosti na námietky otca a námietky matky uvedené v odvolaní je treba konštatovať, že rodičovské práva a povinnosti, ktoré sú povinní vykonávať obaja rodičia v záujme maloletého dieťaťa, prináležia rovnako obom rodičom. K inštitútu striedavej osobnej starostlivosti je treba uviesť, že pri jej nariaďovaní je ju nutné veľmi starostlivo zvážiť. Pri rozhodovaní o jej vhodnosti je vždy prioritný záujem dieťaťa, až potom práva rodiča. Vhodnosť a možnosť striedavej starostlivosti pre to ktoré dieťa, ako aj pre rodiča, závisí od mnohých faktorov – veku a osobnosti dieťaťa, jeho povahových vlastností a vývojových možností, adaptovateľnosti, citových väzieb dieťaťa k rodičom, výchovných schopností a povahových vlastností rodičov, ich životných a materiálnych pomerov, vzdialenosti medzi oddelenými bydliskami rodičov, stability budúceho výchovného prostredia, schopnosti rodičov vzájomne komunikovať na úrovni záležitostí dieťaťa a pod..

25. V posudzovanom prípade, zohľadňujúc skutočný stav vyplývajúci z vykonaného dokazovania aj odvolací súd dospel k záveru, že striedavá osobná starostlivosť je v záujme maloletého dieťaťa, ktoré bude mať tým možnosť úplne prirodzene rozvíjať svoj vzťah k obom rodičom, a to bez akéhokoľvek rizika spočívajúceho v tom, že maloletá by si na tento model starostlivosti nevedela zvyknúť, a tento by nebol v jej prospech. Je nesporné, že rodičia praktizovali striedavú starostlivosť o maloletú už v priebehu súdneho konania na základe dohody (čo odprezentovali v rámci informatívneho výsluchu dňa 25.10.2019) a neskôr v zmysle uznesenia súdu o neodkladnom opatrení nariadenom rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V zo dňa 15.10.2020 č.k. 20P/244/2020-16 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.12.2020 č.k. 11CoP/309/2020-47, ktorým bola maloletá dočasne zverená do striedavej starostlivosti rodičov v krátkych a dlhých intervaloch. V konaní bolo zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 19.04.2021 a 13.07.2021 preukázané, že obaja rodičia majú vytvorené podmienky pre zabezpečenie potrieb maloletej a jej zdravého vývinu. Rovnako tak zo správy ošetrujúcej lekárky maloletej L. L. M. zo dňa 11.06.2020 vyplýva, že o maloletú sa starajú obaja rodičia, dieťa prospieva, je kojené, nevyžaduje si zvýšenú starostlivosť. Hoci ošetrujúca lekárka konštatuje, že na vyšetrenia maloletú sprevádza otec, uvedená skutočnosť nie je dôvodom pre vylúčenie matky zo starostlivosti o maloletú. Odvolací súd nespochybňuje, že samotný rozpad rodiny maloletú ovplyvnil a zaťažil, keď sa musí vysporiadať s rozchodom rodičov, zmenou nastavenia rodiny a s problémami s tým súvisiacimi (nezhody, konflikty, nevhodná komunikácia rodičov). Skutočnosť, že maloletá má vytvorený vzťah s oboma rodičmi je nesporná, vyplýva z vyjadrení rodičov, a tiež zo znaleckého posudku č. 34/2020 zo dňa 17.09.2020 vypracovaného Mgr. Martinom Balkom.

26. Odvolací súd neprihladal na námietky matky vo vzťahu ku znaleckému posudku Mgr. Martina Balka, ktorý považovala za neobjektívny. V tejto súvislosti poukazuje na čl. 6 a ust. § 35 a § 36 CMP, podľa ktorých je súd povinný zistiť skutočný stav veci a vykonať aj iné dôkazy, ktoré navrhli účastníci konania, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Uvedená vyšetrovacia zásada umožňuje v civilnom mimosporovom konaní zabezpečiť si pre rozhodnutie vo veciach, ktoré možno začať aj bez návrhu (ktorým je i dané konanie) aj iné dôkazy. V tomto prípade nemožno pristúpiť k vykonávaniu dôkazov prísne formalisticky ako v civilnom sporovom konaní, ale s ohľadom na konečné rozhodnutie, v ktorom je prvoradým hľadiskom záujem dieťaťa. Zmyslom znaleckého dokazovania je ozrejmienie skutkových okolností, na posúdenie ktorých treba odborné znalosti a skúsenosti, potrebných k právnemu posúdeniu veci. Znalecký posudok sa pritom hodnotí ako každý iný dôkaz podľa ust. § 191 CSP, a to voľne v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi. Hodnotenie dôkazu znaleckým posudkom spočíva predovšetkým v posúdení, či sú závery posudku náležite odôvodnené, či sú podložené obsahom nálezu, či bolo prihladené ku všetkým skutočnostiam, s ktorými sa bolo treba vypořadať, či závery posudku nie sú v rozpore s výsledkami ostatných dôkazov, a či jeho odôvodnenie zodpovedá pravidlám logického myslenia (§ 17 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch). Súd musí mať pritom

možnosť vedieť, z ktorých zistení posudku znalec vychádzal, akou cestou k takýmto zisteniam dospel a na základe akých úvah dospel k svojmu rozhodnutiu. V prejednávacom prípade označený znalecký posudok, podľa názoru odvolacieho súdu, spĺňa uvedené kritériá, pričom znalec aj v rámci pojednávania pred súdom prvej inštancie vysvetlil metodické postupy, na základe ktorých posudok vykonal. S jeho závermi, vyplývajúcimi zo znalcom v danom čase použitými klinickými a testovými metódami, nemá dôvod odvolací súd polemizovať.

27. Súd prvej inštancie správne postupoval pri hodnotení či už výpovedí účastníkov konania, listinných dôkazov (vrátane znaleckého dokazovania) a prihliadol na zistený skutočný stav veci. Rovnako správne prihliadol na závery znaleckého posudku Mgr. Martina Balka č. 34/2020 zo dňa 17.09.2020, ktorý jednoznačne odporúčal striedavú starostlivosť oboch rodičov o maloletú, keď pozitívne ohodnotil ich snahu o realizáciu striedavej starostlivosti na základe ich rodičovskej dohody aj napriek tomu, že podľa matky i otca táto nefunguje optimálne. Je potrebné vziať do úvahy pozitívny vzťah maloletej k obojom rodičom a prihliadať na konštatovanie znalca, že maloletá v prítomnosti matky ani otca nejavila negatívne prejavy v správaní, jej citová a emočná reaktivita v prítomnosti matky bola neutrálna až mierne pozitívna, hoci na prítomnosť otca reagovala výraznejšou pozitívnou emočnou reaktivitou v rámci neverbálnych prejavov, čo poukazuje na jej momentálnu zvýraznenú preferenciu otca v rámci rodičovskej diády. Uvedená okolnosť však nevylučuje matku zo starostlivosti o maloletú, keďže podľa výsledkov psychologického vyšetrenia pobyt maloletej u matky ani u otca neohrozuje jej osobnostný alebo fyzický vývin, pričom pri vyšetrení a pozorovaní vzájomnej interakcie maloletej s matkou neboli u maloletej prítomné viditeľné negatívne prejavy, ani také zmeny jej správania, ktoré by poukazovali na závažne narušenú vzťahovú väzbu maloletej k matke. Podľa znalca maloletá v priebehu psychologického vyšetrenia bola v kompenzovanom psychickom stave bez viditeľných nápaditostí v celkových prejavoch komunikácie a správania, ktoré by mohli poukazovať na primárne narušené citové a emočné väzby vo vzťahu k matke alebo otcovi. U maloletej nie je vyjadrená úzkostno-depresívna alebo obavná symptomatika reaktívneho typu pri pozorovaní jej vzájomnej interakcie s rodičmi. Zo znaleckého posudku síce vyplýva, že otec dokáže zabezpečiť kontinuálnu osobnú starostlivosť o maloletú a vytvorí stabilnejšie výchovné prostredie v porovnaní s matkou, keď zodpovednejšie pristupoval k zabezpečeniu výchovy a osobnej starostlivosti o maloletú vrátane umožňovania širokého rozsahu styku matky s maloletou a tým aj dostatočne rešpektoval rolu matky vo výchove dieťaťa, avšak je zjavné, že tieto závery znalca vychádzajú z rozporuplných vyjadrení rodičov. Podľa výsledkov znaleckého dokazovania je zrejmé, že výkon osobnej starostlivosti o maloletú má len parciálny negatívny dopad na jej psychiku bez klinickej závažnosti, čo je dané najmä disharmonickým rodinným prostredím maloletej, konfliktami rodičov v čase ich spolužitia, ich rozchodu, rozpadu rodiny a komplikovanou porozchodovou adaptáciou, ktorá predstavuje pre maloletú zvýšenú emočnú záťaž. Znalec zistil, že maloletá je negatívne ovplyvňovaná oboma rodičmi vo vzťahu k druhému rodičovi, ktorí otvorene devalvovali osobnostné charakteristiky a rodičovské kompetencie druhého rodiča, pričom uzavrel, že u oboch rodičov aktuálne nie je zvýšené riziko maladjustácie (zhoršenej sociálnej adaptácie), obaja sú schopní limitovanej komunikácie a kooperácie, ohľadne výchovy a zabezpečovania potrieb maloletej, vrátane ich schopnosti rešpektovať svoje názory vo vzťahu k výchove maloletej, jej potrebám a ďalším dôležitým otázkam rodičovskej starostlivosti. Schopnosť ich komunikácie nie je až taká deficitná, ako sa snažili obaja prezentovať v priebehu znaleckého dokazovania, keďže ich vzájomná negatívna deskripcia bola zosilnená ich snahou o presadenie preferovaného modelu rodičovskej starostlivosti. Svoje odporúčanie zveriť maloletú do striedavej starostlivosti oboch rodičov a túto formu starostlivosti uprednostniť pred výlučnou starostlivosťou otca a širokým rozsahom styku s matkou dôvodil záujmom dieťaťa, keď daný model považoval za optimálnejší aj s ohľadom na nástup maloletej na školskú dochádzku, potrebu zastabilizovať jej pomery a poskytnúť šancu maloletej aj rodičom, aby ju mohli vychovávať obaja. Potrebu striedavej starostlivosti v krátkych intervaloch striedania považoval za dôležitú pre účely predvídateľnosti výkonu starostlivosti rodičov o maloletú z dôvodu plánovania si pracovného a súkromného programu každého z rodičov. Odvolací súd akceptoval dané závery znalca Mgr. Martina Balka, keď vzal do úvahy aj jeho vyjadrenie pred súdom prvej inštancie na pojednávaní, kedy uviedol, že u ani jedného z rodičov nezistil prítomnosť psychopatologických alebo osobnostných rysov, ktoré by im bránili v starostlivosti o maloletú. V kontexte všetkých uvedených okolností a vyhodnotiac vykonané dokazovanie vo všetkých jeho súvislostiach považoval odvolací súd za potrebné prihliadať na znalecký posudok v rozsahu odporúčania znalca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, keď z obsahu a záveru znaleckého posudku jednoznačne vyplýva vzťah maloletej k obojom rodičom, teda pozitívny citový vzťah aj k matke.

28. Odvolací súd nemohol ponechať bez povšimnutia konanie otca, ktorý sám potvrdil, že matke obmedzoval kontakt s maloletou od januára do konca februára 2021, keď usúdil, že matka je v zlom psychickom stave a styk obmedzil napriek rozhodnutiu súdu (nariadené neodkladné opatrenie) o striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletú. Rovnako tak je z výpovedí oboch rodičov, či už pred súdom alebo pred znalcom, zjavné, že striedavá starostlivosť o maloletú sa síce realizovala, ale neprebíhala optimálne. Pokiaľ otec upozorňoval na uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/148/2019-19 zo dňa 03.09.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č .k. 20CoP/150/2019-37 a 20CoPno/7/2019-37 zo dňa 28.11.2019, ktorým súd uložil matke povinnosť platiť výživné na maloletú, a z neho vyplývajúce skutočnosti ohľadom ním zabezpečovanej starostlivosti o maloletú v tom čase, odvolací súd udáva, že otec opomenul, že v neskoršom období uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.12.2020 č.k. 11CoP/309/2020-47 bola maloletá neodkladným opatrením zverená do striedavej starostlivosti oboch rodičov. V kontexte uvedeného potom odvolací súd zobral do úvahy tiež vyjadrenie matky aj otca na informatívnom výsluchu konanom na súde prvej inštancie dňa 25.10.2019, kedy zhodne potvrdili, že o maloletú sa starajú spolu, pričom dňa 04.02.2020 otec na pojednávaní tvrdil, že od mája 2019 sa staral o maloletú on a aktuálne je v starostlivosti oboch rodičov v krátkom režime striedania.

29. V súvislosti s námietkami otca o nevhodnom správaní matky, jej odchodoch z domácnosti vo večerných hodinách, ponechávaní dieťaťa v starostlivosti iných osôb a zanedbávaní starostlivosti o maloletú, odvolací súd udáva, že uvedené v konaní preukázané nebolo. Hoci otec predložil čestné prehlásenie E. J. zo dňa 23.06.2021, v ktorom menovaný hodnotil správanie matky počas jej spolužitia s N. E., na daný dôkaz nebolo možné prihliadať, pretože z neho nie je zrejmé na aké časové obdobie sa vzťahovalo, z čoho mali prameniť konflikty a hádky medzi matkou a jej priateľom, odkiaľ mal menovaný vedomosť o tom, že maloletá sa týchto situácií zúčastňovala a či zo strany matky išlo o opakované správanie, ktorá malo dopad na nedostatočnú starostlivosť o maloletú. Napokon odvolací súd prihliadol na to, že sám otec aj pred L. L. M., ošetrujúcou lekárkou maloletej prezentoval, že o maloletú sa starajú striedavo obaja rodičia a maloletá prospieva (správa zo dňa 11.06.2020), z čoho možno vyvodiť záver, že nemal výhrady voči tomu ako sa matka o dieťa stará. Z danej správy nevyplýva žiadne zanedbávanie zdravotnej starostlivosti o maloletú matkou. Skutočnosť, že maloletú na vyšetrenia sprevádza otec nie je dôvodom pre zmenu napadnutého rozsudku, keď je prirodzené a bežné, že návštevy u lekárov s dieťaťom uskutočňuje ktorýkoľvek z rodičov, nakoľko maloleté dieťa zastupuje v bežných veciach.

30. Pokiaľ ide o odvolacie námietky matky uvedené v odvolaní voči výroku o zverení maloletej do striedavej starostlivosti rodičov, ktorými namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s nevhodným a závadovým prostredím, v ktorom sa otec pohybuje, odvolací súd poukazuje na body 7.3. až 8. napadnutého rozsudku a hodnotenie tvrdení matky súdom prvej inštancie v súvislosti aj s vykonanými dôkazmi. Zo spisu vyplýva, že súd sa aj vo výsluchoch rodičov zameril na otázku ich zoznámenia, spolužitia, zázemia, kontaktov, spoločnosti, v ktorej sa pohybujú, z ktorého dokazovania vyvodil závery, a s týmito sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. V prípade, ak matka poukazovala na držanie zbrane otcom, na závadové prostredie, v ktorom sa pohybuje a neprimerané správanie otca voči nej, odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie, vzal do úvahy návrh matky zo dňa 31.01.2020, ktorým ona sama, napriek jej tvrdeniam vo vzťahu k osobe otca, navrhovala zverenie maloletej do striedavej starostlivosti rodičov v týždňových intervaloch. V tomto kontexte treba uviesť, že aj znalec Mgr. Martin Balko vyhodnotil pozitívne rodičovské kompetencie otca, jeho vybudovaný vzájomný vzťah s maloletou a schopnosť zabezpečiť starostlivosť o ňu. Uvedené teda nenasvedčuje rodičovskej nekompetentnosti otca a ani prípadne trestné stíhanie ho nevyučuje zo starostlivosti o maloletú. Matka v konaní nepreukázala ani fyzické útoky otca voči jej osobe, ani že by podala trestné oznámenia na otca, prípadne oznamovala útoky otca voči nej, ktoré tvrdenia súd prvej inštancie preveroval na príslušnom OR PZ Bratislava Petržalka. Tieto tvrdenia matka nepreukázala ani žiadnym iným spôsobom, napr. lekárskou správou. K námietkam matky, že súd nevzal do úvahy správanie otca, ktorý sa v určitom období svojvoľne rozhodol a maloletú jej neodovzdával vôbec, odvolací súd udáva, že daný argument bol zohľadnený v rozhodnutí súdu prvej inštancie, keď aj odvolací súd považoval za potrebné vyvážiť rovnomerne starostlivosť o maloletú s ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania vrátane záverov znaleckého dokazovania. Treba zdôrazniť, že obaja rodičia majú osobnostné predpoklady pre výkon osobnej starostlivosti o maloletú, ktorá má vytvorený pozitívny vzťah tak k otcovi, ako aj k matke.

31. Po komplexnom posúdení prejednávanej veci, vychádzajúc zo zisteného skutočného stavu veci, prihliadajúc na závery znaleckého dokazovania, z ktorých vyplýva pozitívny vzťah maloletej s rodičmi,

skutočnosť, že obaja rodičia sú osobnostne vybavení zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa, na strane otca ani matky neboli zistené žiadne nedostatky, ktoré by ich diskvalifikovali z výkonu tohto rodičovského práva, pričom obaja majú záujem zabezpečovať starostlivosť o maloletú a majú vytvorené vhodné podmienky pre jej zdravý vývin, dospel odvolací súd k záverom o správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zveril maloletú do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Napriek tomu, že každý z rodičov sa svojim odvolacím návrhom domáhal zverenia maloletej do jeho výlučnej osobnej starostlivosti, odvolací súd uzavrel, že ust. § 24 ods. 2 Zákona o rodine nevyklučuje takýto postup a sleduje záujem maloletej a odporúčania znalca Mgr. Martina Balka. Odvolací súd sa tiež stotožnil s určeným rozsahom výkonu osobnej starostlivosti o maloletú v režime týždňových intervalov majúca za to, že daná forma starostlivosti sleduje už doposiaľ realizovanú striedavú starostlivosť rodičov o maloletú, ktorá zdieľala domácnosť každého z rodičov, vytvorí priestor rodičom pre zabezpečenie si svojich záležitostí s ohľadom na potreby maloletej a v neposlednom rade zredukuje intenzitu osobného kontaktu rodičov pri preberaní a odovzdávaní maloletej, čím sa zníži riziko konfliktov rodičov, ktorých je maloletá účastníka. Správne súd prvej inštancie určil miesto odovzdávania a prevzatia maloletej a správne uložil rodičom povinnosť spolupracovať a písomne sa informovať o podstatných veciach týkajúcich sa maloletej.

32. Nakoľko výrok II. obsahuje aj nadväzujúce rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý oboch rodičov oprávnil maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, odvolací súd preskúmal i túto časť napadnutého výroku, hoci rodičia voči nemu nevzniesli žiadne námietky. Odvolací súd dospel k záveru o správnosti rozhodnutia aj v tejto časti, keďže v konaní neboli preukázané žiadne dôvody, na základe ktorých by možné jedného z rodičov obmedziť vo výkone tohto práva. Súčasne, s prihliadnutím na to, že rodičia nevyslovili výhrady ani k časti rozsudku, ktorým súd určil, ktorý z rodičov počas výkonu striedavej starostlivosti o maloletú bude oprávnený poberať rodinné prídavky na maloletú a daňový bonus, odvolací súd vyhodnotil aj tento výrok ako správny.

33. Súd prvej inštancie správne rozhodol, keď výživné na maloleté dieťa počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti rodičov neurčil. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania a zohľadňujúc kritériá, na základe ktorých súd určuje výživné na maloleté dieťa v zmysle ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine a v danom prípade aj s ohľadom na nariadenú striedavú starostlivosť rodičov o maloletú postupoval v súlade s ust. § 62 ods. 6 Zákona o rodine. Čo treba rozumieť pod pojmom výživné na maloleté dieťa je vymedzené a zadefinované v bode 92. napadnutého rozsudku, s ktorým výkladom sa odvolací súd stotožňuje. V danej veci zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletej pozostáva z bežných nákladov na stravu, ošatenie, hygienické potreby, prípadná zdravotná starostlivosť, hračky, voľnočasové aktivity, bývanie a doprava. Výšku týchto nákladov vyčíslil každý z rodičov (bod 12., 12.1 a 12.2. napadnutého rozsudku), pričom je nepochybné, že otec aj matka sa budú podieľať na týchto výdavkoch rovnakou mierou počas výkonu starostlivosti o maloletú, ktorú majú rozdelenú v rovnomernom rozsahu. Správne súd prvej inštancie zohľadnil výdavok súvisiaci s úhradou poplatkov v predškolskom zariadení, ktorý hradí otec a tento posudzoval aj vo vzťahu k príjmom rodičov. Treba uviesť, že v konaní nebol preukázaný nadštandard v bývaní, ktorý by bolo možné zohľadniť pri posudzovaní vyššej životnej úrovne na strane toho ktorého z rodičov. Na určenie výšky výživného pre dieťa v striedavej starostlivosti má vplyv nielen výška odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, príjmy a majetkové pomery rodičov, ich schopnosti a možnosti, ale aj životná úroveň rodičov. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď vykonal dokazovanie aj zisťovaním príjmov, majetkových pomerov rodičov so zameraním sa aj na posúdenie ich životnej úrovne a hodnotenie ich schopností a možností. V konaní boli riadne preukázané príjmy rodičov, na strane matky dosahované do januára 2021 vo výške cca 759 eur netto, pričom následne matka ukončila dohodou pracovný pomer a privyrábala si ako manikérka, z ktorej činnosti získala príjem cca 500 až 550 eur mesačne. Na strane otca boli preukázané dosahované príjmy vo výške cca 600 eur mesačne, pričom súd zohľadnil aj vlastníctvo jeho nehnuteľností, z ktorých nebol preukázaný žiaden pravidelný finančný obnos. V súvislosti s posúdením vzdania sa príjmu na strane matky a potencialitou príjmu na strane otca, keď súd prvej inštancie vychádzal z ním vyčíslených nákladov a daru poskytovaného mu jeho matkou, sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie a hodnotením pomerov a príjmov oboch rodičov a na tieto závery uvedené v bode 53. napadnutého rozsudku poukazuje. Odvolací súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v konaní neboli preukázané nadštandardné príjmy, pomery a životná úroveň na strane otca v rozsahu, ktorý by zakladal dôvod na určenie výživného počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Je potrebné konštatovať, že matka ani otec v odvolaní nevzniesli žiadne konkrétne odvolacie výhrady k výroku, ktorým súd prvej inštancie neurčil výživné na maloletú.

34. Podľa § 363 CMP súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

35. Odvolací súd zohľadnil námietky otca k výroku III. napadnutého rozsudku a postupom podľa ustanovenia § 388 CMP zmenil tento napadnutý výrok tak, že v súlade s ustanovením § 363 CMP zrušil s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/244/2020-16 zo dňa 15.10.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/309/2020-47 zo dňa 01.12.2020. Súčasne zrušil aj uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/148/2019-19 zo dňa 03.09.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/150/2019-37 a 20CoPno/7/2019-37 zo dňa 28.11.2019, ktorým bola uložená matke povinnosť platiť výživné na maloletú, pretože odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, nakoľko súd rozhodol v merite veci.

36. Záverom odvolací súd poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 CSP a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie vecí na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolatelia, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

37. Vychádzajúc z takto zistených skutkových okolností danej veci odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, pretože je správne.

38. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 CMP s použitím ustanovenia § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

39. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).